

הַלְכוֹת עֲרוּבֵי תַחֲוּמֵין כִּימֵן תִּיד תַּמוּ

ביאורים ומוספים

[משנ"ב שם]

כִּימֵן דְּלֵא אֶפְשֶׁר לוֹ כְּלֵא אָמוּם⁶.

6) ואף אם יש אפשרות להשאירו בבית, כתב האיר (סי' ג) שאם התניוק הוא בר הבנה מותר להוציאו לצורך מצוה, כיון שמדובר בתוס' (עירובין פב, א ד"ה קטן) מתבאר שקטן שהוא בר הבנה ויש חיוב לחנכו במצוות, מותר לו לצאת בעירוב אמו גם כשיש אפשרות לאם לצאת בלעדיו, אמנם במשנ"ב (כאן ובשעה"צ סי' ק) כתב, שהעיקר כתירוץ הראשון בתוס' שבכל אופן הוא יכול לצאת עם אמו, כיון שכרוך אחריה, ואין צריך דוקא לצורך מצוה.

[משנ"ב שם]

וְאִם לֹא עָרְבָה אָמוּ אֶלְא אָכִיזוּ אֵינּוּ יוֹצֵא בְּעֲרוּבוֹ⁷.

7) וכן משמע ברשב"א (עבודת הקודש בית נתיבות ש"ה סי' קפב), שכתב שלעולם אינו יוצא בעירוב אביו, והחזו"א כתב (אורח סי' קא סי' יא), שאם האם מסרה את התניוק לאביו להוליכו עמו בשבת, יכול האב לערב עליו כיון בניו הקטנים המבואר בשו"ע לעיל (סי'א).

[שעה"צ סי' ק י]

וְלִכֵּן הַשְּׂמֵטָה פֶּרוּץ הַשְּׂנִי⁸.

8) ביאור ברריו, שהתוס' (עירובין פב, א ד"ה קטן) הקשו מדוע קטן יוצא בעירוב אמו, הלא אין מערבין אלא לדבר מצוה, ותיירוץ שאי אפשר לה להניחו, כיון שכרוך אחריה, ובתיירוץ השני כתבו שמצוה לחנכו, והמג"א (סי' ג) הביא תירוץ זה, וכתב שלפי זה נמצא שדוקא קטן שהוא בר הבנה ושייך בו חיוב יוצא בעירוב אמו, אבל קטן שאין בו דעת אינו יוצא בעירוב אמו, והמשנ"ב לא הביא תירוץ זה, כיון שמדברי רש"י והריטב"א (שם) נראה שהטעם הוא משום שאינו יכול בלא אמו, ואם כן גם קטן ביותר יוצא בעירוב אמו, ואדרבה ככל שהוא קטן יותר כך הוא צריך יותר לאמו.

[ביה"ל ד"ה אינו כלום]

מְקַל קָרוֹם לְפָעֻמִּים וְשֶׁחֵלֶק בְּיַעֲקֹב⁹.

9) ואם מיחה האב בעירוב שעשה האחר בשבילם, כתב החזו"א (אורח סי' קא סי' יא) שאינו עירוב, ומאידך לגבי עבר, אם הארץ הסכים לעירוב שעשה האחר בשביל העבר, כתב (שם) שהרי זה עירוב.

[ביה"ל שם]

אִם הָאֵב לֹא הֵיחָ עֲרוּב כְּלָל וְאֶחָר הֵיחָ עֲרוּב בְּשִׁבְלֵי¹⁰.

10) ואם הקטן עירב לעצמו בפת או ברגליו, כתב בשו"ת אמרי יושר (ח"א סי' יא) שנראה שעירובו מועיל, ואף שמבואר בשו"ע לעיל (סי' תש"ח) שאין משלחין עירוב ביד קטן כיון שלא אלים למקני שביתה, מ"מ לעצמו יש בכוחו לקנות שביתה.

כִּימֵן תִּיד

שְׁלֵא לְעָרֵב אֶלְא לְדַעְתּוֹ

[משנ"ב סי' ק ב]

דְּהִינּוּ שְׂמֻזְפָּה לְהֵם עַל-יְדֵי אַחַר אֶת הָעֲרוּבִים¹.

1) והחזו"א כתב (אורח סי' קא סי' י), שכיון שיכול לערב בעל כרחם נחשב הוא המערב ולא הב, ויכול לערב משלו ואינו צריך לזכות להם, וציון שבתוס' (עירובין עט, ב ד"ה ועל) משמע שצריך לזכות להם, ומ"מ לכל הדעות צריך שיהיה לכל אחד מזון ב' טעויות, כיון שבלא זה אין נחשב שקוים שביתה במקום ההוא.

[משנ"ב סי' ק ג]

מִפְּנֵי שֶׁיִּדְוֶן כְּיָדוֹ².

2) ומי שהציו עבר וחציו בן חורין, כתב התוספת שבת (סי' ב) שאין רבו יכול לערב עליו שלא מדעתו, כיון שיש בו צד בן חורין, ואפילו הוא עצמו יכול לערב בלא דעת רבו, מאחר שההלכה היא שכופין את רבו לכתוב לו גט שחרור, וכבר נענתה מעשה ידיו שלו, ולגבי מי שהציו שפחה חציה בת חורין שדינה שעובדת את רבה יזכר אחד ואת עצמה יזכר אחד [ואין כופין אותו לשחררה כיון שאינה מצוה בפריה ורביה] כתב, שבשבת שעובדת לרבה דינה לענין עירוב כעבד, ורבה יכול לערב עליה שלא מדעתה, ובשבת שעובדת לעצמה דינה כבת חורין ואין רבה מערב עליה, אלא היא מערבת לעצמה ואפילו שלא מדעת רבה.

[משנ"ב סי' ק ד]

אֵין לָךְ מִקְאָה גְּדוּלָה מְזוּ³.

3) ואם לא ידעו שעירב אביהם עליהם והניחו עירוב לרוח אחרת, כתב הגאון יעקב (עירובין פב, ב ד"ה אביעא לך) שאף על פי כן נחשב הדבר כמהאדא, כיון שסוף סוף לא היה בכוננתם לשבות במקום שרצה אביהם לזכות עבורם אלא במקום אחר, ועל כן אינם זוכים אלא במקום שהניחו הם את עירובם.

[משנ"ב סי' ק ה]

כְּעֲרוּב אָמוּם⁴.

4) ואף לדעת הרשב"א (יבמות קיג, ב ד"ה העיד) שמותר להאכיל איסור דרבנן לקטן, כתב המרדכי (ח"א סי' יב אות ז) שמצינו אופן שהקטן צריך לעירוב אמו ואינו יכול לצאת הוץ לתחום בלא עירוב, והיינו כשיוצא לצורך אמו, שאין לו לעשות איסור דרבנן לצורך גדול.

[משנ"ב שם]

דְּעַר אוֹתָהּ הֵשֶׁת הוּא כְּרוּף אֶתְרִיָּה וְכַגוּסָה דְּמִנְאָה⁵.

5) והחזו"א הוסיף (אורח סי' קא סי' ה), שאפילו אם אמרה אמו במפורש שאינה רוצה לערב עבורו אין דבריה כלום, כיון שהוא נגרר אחריה, וכל שעשתה עירוב לעצמה הריהו מועיל עבורו.

הַלְבוֹת עֲרוּבֵי תַחוּמֵין בִּימֵן תִּיר תַטוּ רַעַט בְּאֵר הַגּוּלָה

כִּי־חָזַן מִבְּנֵי וּבְתוֹ *הַקְטָנִים (ב) *אֶפְלוֹ אֵינֶם סְמוּכִין עַל שְׁלֹחְנוּ וְעֵבְדוֹ וְשִׁפְתָהּ (ג) הַכְנַעְנִים, וְאֶפְלוֹ מַחוּ בּוֹ שְׁלֵא לְעָרֵב עֲלָיו, וְאֶפְלוֹ עָרְבוּ הֵם עָרוֹב אַחֵר, *אֵינּוּ כְלוּם; אָבָל בְּנֵי וּבְתוֹ הַגְּדוּלִים אֶפְלוֹ סְמוּכִים עַל שְׁלֹחְנוּ וְעֵבְדוֹ וְשִׁפְתָהּ *הַעֲבָרִים וְאֶשְׁתּוֹ, *אֵינּוּ מְעָרֵב עֲלֵיהֶם אֶלָּא מְרַעֲמֵם, וְיֵאָם עָרֵב עֲלֵיהֶם (ד) וְשִׁמְעוּ וְשִׁתְּקוּ וְלֹא מַחוּ יוֹצְאִים בְּעָרוֹבוֹ, (ה) אָבָל אִם מַחוּ בּוֹ (ו) אוֹ שֶׁעָרְבוּ הֵם עָרוֹב אַחֵר לְעַצְמָם, אֵין עָרְבוּ עָרוֹב לָהֶם: ב' יִקְטָן (ז) פֶּן (ח) שֶׁשׁ שָׁנִים אוֹ פְחוֹת, יוֹצֵא (ח) בְּעָרוֹב אָמוּ וְאֵין צָרִיךְ לְהִנִּיחַ עֲלָיו מִזֶּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת לְעַצְמוֹ:

תַטוּ שְׁלֵא לְעָרֵב עֲרוּבֵי תַחוּמֵין אֶלָּא לְדָבָר מִצְוָה, וּבוֹ ד' סְעִיפִים:

א *אֵין מְעָרְבִין עֲרוּבֵי־תַחוּמֵין (א) אֶלָּא לְדָבָר־מִצְוָה, כְּגוֹן שֶׁהָיָה רוּצָה לִילֵךְ לְבֵית הָאָבֶל אוֹ א עֵיבוֹן כִּי־ב סְעִיפָה שֶׁ

בְּאֵר הַיֵּטֵב

וְעֵי עָרוֹב נַעֲשֶׂה כְּמֵי שֶׁדָּר שָׁם, עֵיכ צָרִיךְ כֵּל אַחַד לְהַתִּיר לוֹ יוֹתֵר מִגּוּבְלוֹ, ט"ו ע"ש:

(ב) שֶׁשׁ שָׁנִים, עֵין ט"ו בְּסִימָן תְּרִים סְעִיף ב' ע"ש. וְעֵין כ"א כָּאן:

שֶׁתֵּאָחַד אוֹסֵר עַל חֲבֵרוֹ מִשֵּׁה סָבִי שֶׁשֶׁשׁ בֵּין בָּלֵם י"ח מְרוֹטוֹת דַּעֲיוֹ הֵם מְעַרְבִים וְהֵיוּ לְאֶדְרִים, מִשֵּׁא"כ בְּתַחוּמֵין אֵין הָאִסוּר מִשׁוֹם דָּאִתָּה אוֹסֵר עַל חֲבֵרוֹ, אֶלָּא דְגִבְלוֹ יֵשׁ לְכִי"א אֶלְפִים אִמָּה וְהוּא לֹא,

בְּאֵר הַלְכָה

* הַקְטָנִים. מִיִּיר שֶׁהָיָה בְּיִתוֹר מִבֵּין שֵׁשׁ, דָּעַד אוֹתוֹ הָעֵת הֵם נִגְדָרִים אַחֵר אֶפְלוֹ וְנִתְלִי דְהַדָּבָר בָּהּ, אִם הָיָה עָרְבָה אוֹ שֶׁעָרֵב בְּעֵלָה עֲבוּרָה, וְגַם הַמִּינִיּוֹן טַמְרוֹ, וְכִדְלַפְסָה בְּסִיפֵי ב': * אֶפְלוֹ אֵינֶם סְמוּכִים. רוּצָה לוֹטֵר, אֶפְלוֹ לְדַעַת הַלְשֵׁא־אוֹמְרִים בְּסִימָן שֶׁסוֹ סְעִיף י', דְקָטָן שֶׁאֵינוֹ סְמוּךְ עַל שְׁלֹחְנוּ אֵינוֹ שֶׁדָּר לְגַבֵּי אֲבִיר וְיִזְכֵּל לְזִכּוֹת עַל־יְדוֹ, הַכָּא שֶׁאֵנִי, וְהַשֵּׁעִם כְּמוֹ שֶׁהִבְחִיתוּ בְּמִשְׁנֵה בְרוּרָה, וְכֵן מֵה שֶׁכָּתֵב לְקַמָּה לְעֵנָן בֵּן דָּוִד אֶפְלוֹ סְמוּךְ, בְּסִיפֵין רוּצָה לוֹטֵר, אֶפְלוֹ לְדַעַת הַלְשֵׁא־אוֹמְרִים שֶׁסוֹ סְעִיפֵין שֶׁהָיָה סְמוּךְ עַל שְׁלֹחְנוּ נִטְפֵל לְגַבֵּי אֲבִיר וְאֵינוֹ יִזְכֵּל לְזִכּוֹת עַל־יְדוֹ, אֶפְלוֹ הַכִּי הַכָּא לְעֵנָן עָרוֹב כְּשֶׁהָיָה מִנְחָה אֵין הָעָב יִזְכֵּל לְעָרֵב בְּשִׁבְלוֹ: * אֵינּוּ כְלוּם. רוּצָה לוֹטֵר, שֶׁעָרְבוּ מֵה שֶׁהָיָה בְּשִׁבְלֵים קָטָן כְּדִי לְחַנֵּן בְּסִיפֵין, וְלֹא מֵה שֶׁהָיָה הֵם עָרוֹב לְדָבָר אַחֵר. וְנִרְאָה לִי, דָּאף שֶׁבְּפִרְתָּא מִשְׁנֵה בְּנִים קָטָנִים לְעַדְרִים כְּנַעְנִים לְעֵנָן עָרוֹב, מְכַל מְקוֹם לְקַעֲמִים וְשׁ חִלּוֹק בֵּינֵיהֶם⁶⁸, דְהֵנּוּ אִם הָעָב לֹא הָיָה עָרוֹב כְּלָל אַחֵר הָיָה עָרוֹב בְּשִׁבְלֵים⁶⁹ לְאִתָּה צַד, עָרוֹב קָטָן, מֵה שֶׁאֵין בֵּין לְעֵנָן עֲבָדִים, בֵּינָן שֶׁמְשַׁעֲבָדִין לוֹ לִילֵךְ וְלִשְׁמַעוּ מְקוֹמָה שֶׁהָיָה חוּלָה, וְהוּא אֵינוֹ רוּצָה בְּמֵה שֶׁהָיָה לְדָבָר אַחֵר וְהַעֲלִי־יְדוֹתָ אֵין וְכִלְיִן לִילֵךְ מְעָרֵב לְבֵית לְלוֹטֵר, אֵין עָרוֹב חֵל: * הַעֲבָרִים. עֵין לְקַמָּה דָּאֶפְלוֹ לֹא הַסְבִּימוּ כְּהִדָּא אֶלָּא שֶׁשֶׁמְעוּ וְשִׁתְּקוּ, וְאֶפְלוֹ שֶׁמִּיָּה הָיָה מִשְׁתַּשְׁקָה, בְּסִיפֵין מִנְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתֵב הַפּוֹסְקִים, מִשׁוֹם דְּהַסְתַּמָּא נִתְרַצוּ בְּמֵה שֶׁעֲשֶׂה אֲדוּמָם, וּמִסְתַּפְּקָא אִם הוּא הִדִּין בֵּין לְעֵנָן מִשְׁרַת בְּמִנְחָה, דָּאֶפְשֵׁר דְּוָקָא עָבֵר עָבֵר וְכֵן שִׁתְּקָה הַעֲבָרִית מִשׁוֹם דְּהַסְפֵן קִנְיֵי לְאֲדוּנֵיהֶם, אָבָל מִשְׁרַת, אֶפְשֵׁר דְּמִי לֵאשׁ אַחֵר בְּעֵלְמָא דְּהַעֲבֵן דְּוָקָא שֶׁלִּידְעוּ מְעָבְדוּ לוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתֵב בְּסִימָן חִינֵי: * אֵינוֹ מְעָרֵב עֲלֵיהֶם אֶלָּא מְרַעֲמֵם. וְדַע, דָּאֶפְלוֹ נִתְרַצוּ בְּהִדָּא לְעָרוֹב שֶׁהָיָה בְּשִׁבְלֵים אֵינוֹ מְעָרֵב כְּלָל, דְּעָרְבֵן לֹא יֵצֵא הַעָרוֹב מִלְּשׁוֹנוֹ, אֶלָּא־אִם־כֵּן:

מִשְׁנֵה בְרוּרָה

שֶׁלְּצַד בֵּיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַר לְצִיל בְּסִימָן תַחוּ: (ב) אֶפְלוֹ אֵינֶם סְמוּכִין. וְהַשֵּׁעִם, (ב) דָּהָא קִימָא לָן דְּאֵין מְעָרְבִין אֶלָּא לְדָבָר מִצְוָה, וְעַל־כֵּן מְעָרֵב הַמִּיד עֲלֵיהֶם, דְּהֵנּוּ שְׁמוּכָה לָהֶם עַל־יְדֵי אַחֵר אֶת הַעָרוֹב⁷⁰ כְּדִי לְחַנְכֵם בְּמִצְוֹת: (ג) הַכְנַעְנִים. מִפְּנֵי שֶׁדָּר כִּדְרִישׁ: (ד) וְשִׁמְעוּ וְשִׁתְּקוּ וְכוּ'. דְּמִסְתַּמָּא נִתְרַצָּה הַעָבֵר וְהַשִּׁפְתָּה לְדָבָר אֲדוּנֵיהֶם וְכֵן הַבְּנִים לְאִבְיָהֶן וְהָאִשָּׁה לְדַעַת בַּעֲלָהּ, (ב) וְאֶפְלוֹ לֹא הוֹדִיעִם מִן הַעָרוֹב עַד שֶׁתִּשְׁחַשֵּׁן גַּם־כֵּן מִנְחָה, אִף דְּזִמְן קִנְיֵי עָרוֹב הוּא בֵּין־הַשְּׁמִשׁוֹת, מִשׁוֹם דְּמִסְתַּמָּא עוֹמֵד הַעָרוֹב לְהַתְקִים, וְכִמְנו שֶׁכָּתֵבוּ, וְלֹא לְהַתְפַּשֵּׁל: (ה) אָבָל אִם מַחוּ. רוּצָה לוֹטֵר, מִדִּי שֶׁשֶׁמְעוּ, (ג) לְאֶפְשֵׁר שֶׁשִׁתְּקוּ וְאֶחָר־כָּף מַחוּ, לֹא מִנְחָה מִתְּחַתָּה, דְּחַכֵּךְ כֶּשֶׁשִׁתְּקוּ הָיוּ כְּהוֹדָעָה שֶׁמִּסְבִּימִים לְמַעֲשֵׂיו וְנִתְקִים הַעָרוֹב. (ד) וְכֵן זֶה דְּוָקָא כֶּשֶׁשֶׁמְעוּ מִשְׁתַּשְׁכַּח וְשִׁתְּקוּ, אָבָל אִם שֶׁמְעוּ בְּעָרְבֵים הַעָרוֹב וּמַחוּ קִדְם תַּשְׁכַּח, נִתְפַּשֵּׁל הַעָרוֹב, בֵּינָן שְׁמוּכֵין קִנְיֵי הַעָרוֹב דְּהוּא בֵּין־הַשְּׁמִשׁוֹת כְּדִי הִתְקַדַּח מִתְּחַתָּה: (ו) אוֹ שֶׁעָרְבוּ וְכוּ'. אֶפְלוֹ (ב) אִם עָרוֹב הָיָה בְּחַר עָרוֹב, דְּכִיִּן שֶׁעָרְבוּ הֵם: (א) אֵין לָךְ מִתְּחַתָּה גְדוּלָה מִשׁוֹם, וְהוֹלְכִין לְאוֹתוֹ רֹחַ שֶׁעָרְבוּ הֵם: (ב) בֵּין שֶׁשׁ שָׁנִים, אָבָל אִם נִקְטָס (ז) בְּתוֹךְ שְׁבַע אֶפְלוֹ יוֹם אַחֵר, צָרִיךְ לְעָרֵב עֲלָיו בְּפְנֵי עַצְמוֹ, וְאֵינוֹ יוֹצֵא לֹא בְּעָרוֹב אָמוּ (ב) וְלֹא בְּעָרוֹב אֲבִיו. וְהַפַּה הַשְּׁלֹחַן־עָרוֹף סַתֵּם כְּוָה (ט) בְּהוֹסְקִים דָּעַד כֵּן עֲשֶׂה וְשֶׁשֶׁה בְּכִלְלֵי יוֹצֵא בְּעָרוֹב אָמוּ, בְּאֵין חִלּוֹק אִם אֲבִיו בְּעִיר אוֹ לֹא, אִמְנֵם בְּאִלְיָה רַבָּה מְצַדֵּד כְּדַעַת כְּמֵה פּוֹסְקִים דָּאִם אֲבִיו בְּעִיר, אֶפְלוֹ בֵּן אֲרַבְעַ שָׁנִים אוֹ בֵּן חֲמֵשׁ שָׁנִים [בְּאֵינוֹ חִרִיךְ כְּלַפֵּךְ] אֵינוֹ יוֹצֵא בְּעָרוֹב אָמוּ, מִשׁוֹם דָּאֵי אֵינוֹ נִמְשָׁךְ כְּלַפֵּךְ אַחֵר אָמוּ, אֶלָּא־אִם־כֵּן הָיָה זְכוּיֵי בְּשִׁבְלוֹ: (ח) בְּעָרוֹב אָמוּ⁷¹. דָּעַד אוֹתָהּ הָעֵת הוּא כְּרוּךְ אַחֲרֶיהָ וְכַגּוּפָה דְּמִנְחָא⁷², וְאִף דְּאֵין מְעָרְבִין אֶלָּא לְדָבָר־מִצְוָה וְקָטָן לֹא בְּרַמְצָה הוּא, (י) מְכַל מְקוֹם כִּיִּן לֹא אֶפְשֵׁר לוֹ בְּלֹא אָמוּ⁷³ יוֹצֵא עֲמָה, וְאִם לֹא עָרְבָה אָמוּ אֶלָּא אֲבִיו (י"א) אֵינוֹ יוֹצֵא בְּעָרוֹבוֹ⁷⁴, וְנִרְאָה לִי דָּאף אִם זָכָה עֲלָיו אֲבִיו (י"ב) גַּם־כֵּן לֹא מִנְחָה, דָּעַד אוֹתָהּ הָעֵת צִוְּתָא דְּאָמוּ נִתְּיָה לָהּ וְהָיָה הָלֹא לֹא עָרְבָה לְשָׁם:

א (א) אֶלָּא לְדָבָר־מִצְוָה. וְיֵשׁ מִתְּחַלְקָת בֵּין הַפּוֹסְקִים, (ב) דְּיֵשׁ אוֹמְרִים דְּזֶה דְּוָקָא כְּשֶׁעָרֵב בְּפִתָּה, אָבָל בְּמַעֲרֵב בְּרַגְלֵיו מִטָּר לְכַתְּחֵלָה אִף

שֶׁעָרֵב הַצִּיָּין

(ב) הַרְאִישׁ וְשָׁרֵי פּוֹסְקִים: (ב) בֵּית־יוֹסֵף בְּשֵׁם לְשִׁבְיָא, וְהוּבָא גַם־כֵּן בְּאִלְיָה רַבָּה, וְרָצָה לוֹטֵר, דָּאף דְּבַעֲלָמָא אִם עָרֵב בְּשִׁבְלֵי אֵינָה אִדְם צָרִיךְ לְהוֹדִיעוּ דְּוָקָא קָדָם שֶׁתִּשְׁחַשֵּׁה, וְכִזְכֵּל בְּסִימָן חִיג, הַכָּא סְעִיפָה: (ג) וְלִשְׁבִי"א, וְהוּבָא בְּבֵית־יוֹסֵף: (ד) אִלְיָה רַבָּה וְפִרְעִינְגִרִים, וּמִכַּח בֵּן בְּפִיבְרִית־סְקוּדִישׁ, עֵין שָׁם: (ה) פְּשוּט הוּא לְפִי מֵה שֶׁכָּתֵבוּ מִתְּחַלָּה דְּמִתְּחַתָּה קָדָם תַּשְׁכַּח מִנְחָה בְּמֵר שִׁתְּקָה. וְעֵין בְּאִלְיָה רַבָּה שֶׁכָּתֵב דִּין תְּנִישׁ, דָּאִם מִתָּה בְּתִקְיָא וְנִתְפַּשֵּׁל הַעָרוֹב וְאֶחָר־כָּף חֲדוּ וְנִתְרַצָּה, אִם הוּא קָדָם תַּשְׁכַּח מִנְחָה, וְלַעֲשִׂית דַּעֲיוֹ צָרִיךְ עֵינָה, דְּהַכָּף כְּשֶׁמִּתְּחַתָּה מִסְתַּבְּרָא דְּנִתְפַּשֵּׁל גַּם הַנְּחִי, שֶׁהָיָה מֵה דַּעַתוֹ שְׁחֹב הוּא לוֹ וּמֵאִי מִנְחָה מֵה שֶׁנִּתְרַצָּה אַחֲרֵי־כֵן, אִם לֹא דְחִזְרוּ וְהָיָה, אִם־כֵּן שֶׁשִּׁטָּא דְּהַנְּחִי: (ו) גְּמָרָא: (ז) דְּכֵן שֶׁשׁ מְקַיֵּי כֵּל שֶׁנֶּה שֶׁשׁ וְזֶה כְּדִי נִקְטָס בְּשִׁבְעֵי, וְכֵן מִיבָּח בְּגִמְרָא, דְּמִתְּחַלָּה הָיָה כְּלָא־יִדְעָתָךְ דָּעַד כֵּן שֶׁשׁ דְּוָקָא, וּמִקְטָנֵין דָּעַד כֵּן שֶׁשׁ נִמִּי אָבָל לֹא יוֹתֵר: (ח) בֵּן מִשְׁמַע פְּשִׁטוֹת הַסּוּגָא וְכֵן מִשְׁמַע בְּגִזְרֵי־יָקֵב, עֵין שָׁם: (ט) שֶׁכֵּן מִשְׁמַע דַּעַת חִרִיף וְהַרְבַּבִּים שֶׁלֹּא הִסְפִּירוּ חִלּוֹק בְּזֶה, וְכֵן מִשְׁמַע דַּעַת רַבְנֵי תַנְגָּאל, עֵין שָׁם: (י) הוֹסְפּוֹת בְּמִרוּץ תְּרַאשׁוֹן, וּמִכַּח בֵּן גַּם מִלְּשֵׁי וְרִיטְבִי"א, וְכֵן הַשְּׁמִטָּה תִּירוּן הַשָּׁנִים⁷⁵, וְעֵין מְגִירֵי־בְּנֵי־מֵה שֶׁכָּתֵב אֲדוּת חֲמִרוּץ תַּשְׁנִי, וְעֵין בְּאִלְיָה רַבָּה וְפִרְעִינְגִרִים מֵה שֶׁכָּתֵבוּ כְּוָה, וְלִפִּי דְבָרֵיהֶם פְּשִׁט דְּקָטָן בְּיִתוֹר שֶׁהוּא אֲבָל אָמוּ אוֹ מִתְּחַתָּה, יוֹצֵא עֲמָה לְכִלְיֵי עֲלָמָא כִּיִּן שֶׁאֵי אֶפְשֵׁר לוֹ לְהִיֹּת וְזוֹלָתָה, וְכֵן הַסְבִּים בְּהוֹסְפִי־שֶׁבֶת לְדִינָא, עֵין שָׁם, וְנִתְפַּקֵּי־מֵה בְּיוֹם טוֹב שֶׁכִּלְיָה לְשֵׁא אוֹתוֹ וְלִילֵךְ עַד מְקוֹם רַגְלֵיהֶ: (י"א) אֶפְלוֹ לְהַרְאִישׁוֹנִים הַסְלִיכֵי שֶׁם צִלָּה אֶפְשֵׁר דְּמִרוּץ כְּאֵשְׁרֵן זֶה, וְצָרִיךְ עֵינָה: (י"ב) בֵּן מִשְׁמַע בְּסוּגָא לְמַעַן שָׁם: (ב) בֵּית־יוֹסֵף, וְכֵן הוּא דַּעַת רַבְנֵי יִתְנַן וְהַרְשִׁבִי"א וְנִתְנַתָּה אִף לְכַתְּחֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתֵב הַבֵּית־יוֹסֵף, דְּהָלֹא לְדַעַתוֹ אֵין חִלּוֹק בֵּין לְכַתְּחֵלָה לְדַעַתוֹ, וְאֵלֹה הָיָה זֶה בְּכִלְלֵי אֵין מְעָרְבִין אֶלָּא לְדָבָר־מִצְוָה שֶׁאִם רַב יוֹסֵף, אִף בְּרִיעֵבֵד

